

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 22.12.1999
COM(1999) 722 τελικό

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

**σχετικά με την εφαρμογή της ρήτρας απαγόρευσης εξαγωγής, άρθρο 4,
παράγραφος 1 της οδηγίας για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων
(94/19/ΕΚ)**

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

**σχετικά με την εφαρμογή της ρήτρας απαγόρευσης εξαγωγής, άρθρο 4,
παράγραφος 1 της οδηγίας για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων
(94/19/ΕΚ)**

I ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 Γενικές αρχές της οδηγίας για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων

Το άρθρο 4 της οδηγίας 94/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 1994 για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων εισάγει την αρχή ότι τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων που έχουν συσταθεί και αναγνωριστεί επίσημα σε ένα κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας πρέπει να καλύπτουν τους καταθέτες στα υποκαταστήματα των πιστωτικών ιδρυμάτων σε άλλα κράτη μέλη.¹

Η διάταξη αυτή επεκτείνει στα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, από το κράτος μέλος υποδοχής, των ρυθμίσεων που εφαρμόζονται στον τόπο της έδρας του πιστωτικού ιδρύματος το οποίο, μαζί με τα υποκαταστήματά του στην εσωτερική αγορά, αποτελεί μια ενιαία ενότητα που υπόκειται σε μία μόνο διαδικασία αδειοδότησης και σε κεντρικό έλεγχο των δραστηριοτήτων της.

Η οδηγία δεν εναρμόνισε τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων σε βαθμό που να καθιερώνει ένα ομοιόμορφο επίπεδο κάλυψης. Ωστόσο, το άρθρο 7 της οδηγίας καθορίζει ελάχιστο ποσό 20.000 €, ενώ έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999 επιτρέπεται σε ορισμένα κράτη μέλη να έχουν χαμηλότερο επίπεδο κάλυψης (όχι όμως χαμηλότερο από 15.000 €). Προβλέπεται επίσης ότι η παρεχόμενη εγγύηση μπορεί να περιορίζεται σε ένα προκαθορισμένο ποσοστό των καταθέσεων (90% ή υψηλότερο). Τέλος, δεν καθορίζεται ανώτατο όριο και ορισμένοι καταθέτες ή καταθέσεις (που απαριθμούνται στο παράρτημα I της οδηγίας) μπορούν να εξαιρεθούν πλήρως από την εγγύηση. Είναι επομένως δυνατό να υπάρχουν διαφορές όσον αφορά το επίπεδο και την έκταση των παρεχόμενων εγγυήσεων από τα διάφορα συστήματα², ιδίως κατά την πενταετή μεταβατική περίοδο στην οποία το ελάχιστο ποσό της εγγύησης μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο παρέκκλισης.

¹ Το άρθρο 3 παράγραφος 1 ορίζει ότι "κάθε κράτος μέλος φροντίζει να συσταθούν και να αναγνωριστούν επίσημα στο έδαφός του ένα ή περισσότερα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων".

² Βλέπε συνημμένο πίνακα.

1.2 Η ρήτρα απαγόρευσης εξαγωγής

Η αρχή σύμφωνα με την οποία η εγγύηση των καταθέσεων που παρέχει το κράτος μέλος καταγωγής επεκτείνεται στα υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα σε άλλα κράτη μέλη υπόκειται σε μια προσωρινή παρέκκλιση που ισχύει έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999. Η προσωρινή αυτή παρέκκλιση, εφεξής καλούμενη "ρήτρα απαγόρευσης εξαγωγής", διατυπώνεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας. Το κείμενο του δεύτερου και του τρίτου εδαφίου του άρθρου έχει ως εξής:

"Εως τις 31 Δεκεμβρίου 1999, ούτε το ύψος ούτε το πεδίο, συμπεριλαμβανομένου του ποσοστού, της παρεχόμενης κάλυψης δεν υπερβαίνουν το ανώτατο ύψος ή πεδίο κάλυψης που παρέχει το αντίστοιχο σύστημα εγγύησης στο έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής.

Πριν την ημερομηνία αυτή, η Επιτροπή συντάσσει έκθεση βάσει της κτηθείσας πείρας κατά την εφαρμογή του δεύτερου εδαφίου και εξετάζει αν πρέπει να εξακολουθήσουν να ισχύουν οι σχετικές ρυθμίσεις. Εάν ενδείκνυται, η Επιτροπή υποβάλλει πρόταση οδηγίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, με αντικείμενο την παράταση της ισχύος τους."³

Είναι πλέον η κατάλληλη στιγμή να καταρτιστεί η έκθεση για την εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 4 παράγραφος 1 και να εξεταστεί εάν είναι αναγκαία η παράταση της ισχύος της. Για το σκοπό αυτό, ενδέχεται να είναι σκόπιμο να εξεταστούν πιο προσεκτικά οι λόγοι που οδήγησαν στην εισαγωγή της ρήτρας απαγόρευσης εισαγωγής, καθώς και η ερμηνεία που δόθηκε όταν η ρήτρα αυτή αμφισβητήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου. Αυτό γίνεται στο κεφάλαιο 2, ενώ στο κεφάλαιο 3 αξιολογείται η εμπειρία από την εφαρμογή της ρήτρας και παρουσιάζεται η επιχειρηματολογία υπέρ και κατά της κατάργησής της. Τέλος, η έκθεση παρουσιάζει την εκτίμηση της Επιτροπής σχετικά με το μέλλον της ρήτρας αυτής.

2. ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΡΗΤΡΑΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ

2.1 Κατά το χρόνο της θέσπισης της οδηγίας

1. (1) Οι λόγοι που οδήγησαν στην εισαγωγή της ρήτρας απαγόρευσης εισαγωγής αναφέρονται στο δέκατο τέταρτο σημείο της αιτιολογικής σκέψης της οδηγίας:

"ότι θα μπορούσαν να δημιουργηθούν διαταράξεις της αγοράς οφειλόμενες σε υποκαταστήματα πιστωτικών ιδρυμάτων που παρέχουν κάλυψη υψηλότερη από εκείνη που παρέχουν τα πιστωτικά ιδρύματα τα οποία έχουν άδεια λειτουργίας στο κράτος μέλος υποδοχής τους· ότι το ύψος ή το πεδίο της κάλυψης που παρέχουν τα

³ Παρόμοια προσωρινή παρέκκλιση προβλέπεται στο άρθρο 7 της οδηγίας 97/9/EK για τα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών (ΕΕ αριθ. L 84 της 26ης Μαρτίου 1997, σ. 22).

συστήματα εγγύησης δεν πρέπει να καταστούν μέσο ανταγωνισμού· ότι, τουλάχιστον κατά τη διάρκεια μιας περιόδου, πρέπει συνεπώς να ορισθεί ότι το ύψος και το πεδίο της κάλυψης που παρέχει το σύστημα εγγύησης του κράτους μέλους καταγωγής στους καταθέτες υποκαταστημάτων εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν το ανώτατο ύψος και πεδίο που παρέχει το αντίστοιχο σύστημα του κράτους μέλους υποδοχής· ότι, μετά από ορισμένα έτη, πρέπει να εξετασθούν οι ενδεχόμενες διαταράξεις της αγοράς, βάσει της αποκτηθείσας πείρας και υπό το πρίσμα των εξελίξεων στον τραπεζικό τομέα."

Η διατύπωση αυτή δεν περιέχεται στην πρόταση της Επιτροπής, όπως σαφώς διευκρινίζεται στην έκθεση που κατάρτισε η Προεδρία του Συμβουλίου πριν την έγκριση της κοινής θέσης:

"Κατά τις εργασίες του Συμβουλίου, αρκετές αντιπροσωπίες ζήτησαν να προβλεφθεί στην οδηγία ότι εάν πιστωτικό ίδρυμα χώρας με "γενναιόδωρο" σύστημα προστασίας εγκαταστήσει υποκατάστημα σε χώρα με λιγότερο ευνοϊκό σύστημα, δεν μπορεί να προσφέρει στη χώρα αυτή κάλυψη υψηλότερη από την ισχύουσα (ρήτρα "απαγόρευσης εξαγωγής"). Με τον τρόπο αυτό θα αποφεύγεται να λειτουργεί το εν λόγω υποκατάστημα με όρους ανταγωνισμού ευνοϊκότερους από εκείνους που ισχύουν για τα τοπικά πιστωτικά ιδρύματα.

Η Προεδρία, λαμβάνοντας υπόψη αφενός τη σημασία που αποδίδουν ορισμένες αντιπροσωπίες στη ρήτρα αυτή και τις σχετικές επιφυλάξεις που έχει διατυπώσει η Επιτροπή και, αφετέρου, τη γνώμη της Νομικής Υπηρεσίας, σύμφωνα με την οποία η ρήτρα αυτή θα μπορούσε ενδεχομένως να γίνει δεκτή μόνο εάν είναι προσωρινή, προτείνει την εξής συμβιβαστική λύση :

Να προβλεφθεί στην οδηγία ρήτρα απαγόρευσης εξαγωγής αλλά μόνο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999. Πριν την ημερομηνία αυτή, το Συμβούλιο θα μπορεί, μετά από πρόταση της Επιτροπής, να αποφασίσει την παράταση της ρήτρας."⁴

2.2 Οι συνέπειες της προσφυγής για ακύρωση που άσκησε η γερμανική κυβέρνηση

2. Η ρήτρα απαγόρευσης εξαγωγής αποτέλεσε αντικείμενο προσφυγής⁵ της γερμανικής κυβέρνησης, η οποία ζήτησε την ακύρωσή της για τους ακόλουθους λόγους:

⁴ Απόσπασμα από την έκθεση της (Βελγικής) Προεδρίας του Συμβουλίου, 9 Σεπτεμβρίου 1993, έγγραφο του Συμβουλίου 8520/93 EF 62.

⁵ Υπόθεση C-233/94 Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου.

- (1) *Έλλειψη της αιτιολόγησης που επιτρέπει στο Δικαστήριο να ασκήσει έλεγχο σύμφωνα με το άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΚ.* Το επιχείρημα ήταν ότι το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο δεν διευκρίνισαν τους λόγους για τους οποίους το επίπεδο και το πεδίο της κάλυψης δεν πρέπει να καθίστανται στοιχεία ανταγωνισμού. Μπορεί επομένως να θεωρηθεί ότι η "απαγόρευση εξαγωγής" είναι αντίθετη με το σκοπό της οδηγίας, που είναι η ενίσχυση της προστασίας των καταθετών και η διευκόλυνση των διασυνοριακών δραστηριοτήτων των πιστωτικών ιδρυμάτων στην Κοινότητα.
 - (2) *Παράβαση του άρθρου 57 παράγραφος 2 της Συνθήκης ΕΚ.* Κατά την προσφεύγουσα, η απαγόρευση εξαγωγής καθιστά πιο πολύπλοκη την άσκηση των διασυνοριακών τραπεζικών δραστηριοτήτων στην Κοινότητα και συνεπώς αντιβαίνει προς την αρχή της ελάχιστης εναρμόνισης και της αμοιβαίας αναγνώρισης.
 - (3) *Ασυμβίβαστο της απαγόρευσης εξαγωγής με το στόχο της προστασίας των αποταμιευτών.* Πράγματι, εφόσον η απαγόρευση εξαγωγής απαιτεί από τα υποκαταστήματα να μειώσουν το επίπεδο της κάλυψής τους σε εκείνο που εφαρμόζεται σε χώρες στις οποίες η προστασία είναι λιγότερο γενναιόδωρη, η ρήτρα αντιβαίνει προς την αρχή της προστασίας των πιστωτών.
 - (4) *Παράβαση της αρχής της αναλογικότητας από την άποψη τόσο της αναγκαιότητας όσο και της αναλογικότητας.* Το πρώτο επιχείρημα υπέρ αυτού του λόγου ακυρώσεως ήταν ότι η ρήτρα απαγόρευσης εξαγωγής αντιβαίνει προς την αρχή της ελάχιστης παρέμβασης. Άλλες λύσεις που θα περιόριζαν λιγότερο τις δραστηριότητες των πιστωτικών ιδρυμάτων θα ήταν εξίσου αποτελεσματικές για την αντιμετώπιση διαταραχών της αγοράς, όπως π.χ. μια ρήτρα διασφάλισης. Το δεύτερο επιχείρημα ήταν η έλλειψη εύλογης σχέσης μεταξύ της φύσης και της έκτασης της παρέμβασης αφενός, και αφετέρου της χρησιμότητας της απαγόρευσης εξαγωγής. Πράγματι, η χρησιμότητά της περιοριζόταν ήδη από το γεγονός ότι δεν ήταν καθόλου βέβαιο ότι θα προκαλούνταν διαταραχή της αγοράς.
3. Η απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Μαΐου 1997 παρέχει πολύ σημαντικά στοιχεία για την εκτίμηση των όρων και των ορίων του συμβιβάσιμου της ρήτρας απαγόρευσης εξαγωγής.
 4. Στο σημείο 43 του διατακτικού, το Δικαστήριο αναγνώρισε ότι η απαγόρευση εξαγωγής αποτελεί εξαίρεση από την ελάχιστη εναρμόνιση και την αμοιβαία αναγνώριση που επιδιώκει γενικά η οδηγία. Το Δικαστήριο αναγνώρισε ωστόσο ότι "λόγω της πολυπλοκότητας του θέματος και των διαφορών που εξακολουθούσαν να υπάρχουν μεταξύ των νομοθεσιών των κρατών μελών, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μπορούσαν να προβούν στην αμοιβαία προοδευτική εναρμόνιση". Στο σημείο 55, αναφερόμενο στην επικαλούμενη από τη Γερμανία παράβαση της αναλογικότητας, το Δικαστήριο υπογράμμισε ότι "η κατάσταση την οποία ο κοινοτικός νομοθέτης προσπαθούσε να ρυθμίσει είναι πολύπλοκη από οικονομική

άποψη. Πριν την έκδοση της οδηγίας δεν υπήρχαν συστήματα εγγυήσεως των καταθέσεων σε όλα τα κράτη μέλη· επιπροσθέτως, τα περισσότερα από τα συστήματα αυτά δεν κάλυπταν τους καταθέτες των υποκαταστημάτων τα οποία είχαν δημιουργηθεί από τα πιστωτικά ιδρύματα που είχαν άδεια λειτουργίας σε άλλα κράτη μέλη. Επομένως, ο κοινοτικός νομοθέτης οδηγήθηκε στο να εκτιμήσει τα μελλοντικά και αβέβαια αποτελέσματα της παρέμβασής του. Προς τούτο, είχε την επιλογή μεταξύ της γενικής πρόληψης ενός κινδύνου και της θέσπισης ενός συστήματος έγκαιρης διασφάλισης." (σημείο 55).

5. "Από τη δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο επέλεξαν να αποφύγουν ευθύς εξαρχής κάθε διατάραξη της αγοράς που θα προέκυπτε από το γεγονός ότι τα υποκαταστήματα ορισμένων πιστωτικών ιδρυμάτων προσφέρουν υψηλότερα ποσοστά κάλυψης από εκείνα που προσφέρουν τα πιστωτικά ιδρύματα τα οποία έχουν άδεια λειτουργίας στο κράτος μέλος υποδοχής. Δεδομένου ότι το ενδεχόμενο μιας τέτοιας διαταράξεως δεν μπορούσε να αποκλειστεί πλήρως, προκύπτει ότι ο κοινοτικός νομοθέτης απέδειξε επαρκώς κατά νόμο ότι επεδίωκε θεμιτό σκοπό. Εξάλλου, ο περιορισμός που συνιστά η "απαγόρευση εξαγωγής" για τις δραστηριότητες των ενδιαφερομένων πιστωτικών ιδρυμάτων δεν είναι προφανώς υπέρμετρη" (σημείο 57).

6. Μετά την απόρριψη από το Δικαστήριο της προσφυγής της για ακύρωση, η Γερμανία προέβη, με νόμο του Ιουλίου 1998, στη σύσταση γενικού και υποχρεωτικού καθεστώτος εγγύησης των καταθέσεων που παρέχει στα πιστωτικά ιδρύματα και τις επιχειρήσεις επενδύσεων την ελάχιστη κοινοτική κάλυψη (δηλαδή το 90% του ποσού της κατάθεσης, μέχρι συνολικού ποσού 20.000 €). Επίσης, η γερμανική κυβέρνηση αναγνώρισε όλα τα υφιστάμενα ιδιωτικά συστήματα εγγύησης των καταθέσεων που μπορούσαν να παράσχουν πολύ υψηλότερη κάλυψη σε οικειοθελή και συμπληρωματική βάση. Αυτά τα ιδιωτικά συστήματα είναι επί του παρόντος επιφορτισμένα με τη διαχείριση του δημόσιου ταμείου εγγυήσεων (που στερείται νομικής προσωπικότητας και χρηματοδοτείται εν μέρει από συνεισφορές αυτών των συστημάτων), με την άσκηση των αναγκαίων ελέγχων στα πιστωτικά ιδρύματα και, εφόσον είναι αναγκαίο, με την καταβολή της προβλεπόμενης από το νόμο εγγύησης.

3. ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ Ή ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΡΗΤΡΑΣ

3.1 Βάση αξιολόγησης

Κατά την προβλεπόμενη από την οδηγία εξέταση της ρήτρας απαγόρευσης εξαγωγής, φαίνεται ιδιαίτερα σημαντικό να υπογραμμιστούν δύο σημεία.

Πρώτον, το προοίμιο της οδηγίας ορίζει ότι "ότι μετά από ορισμένα έτη πρέπει να εξετασθούν οι ενδεχόμενες διαταραχές της αγοράς (από την εφαρμογή της ρήτρας), βάσει της αποκτηθείσας πείρας και υπό το πρίσμα των εξελίξεων στον τραπεζικό τομέα".

Δεύτερον, όπως υπογραμμίστηκε ήδη ανωτέρω, το Δικαστήριο έθεσε την ακόλουθη σημαντική προϋπόθεση για την έγκριση προσωρινής παρέκκλισης από τις αρχές της ελάχιστης εναρμόνισης και της αμοιβαίας αναγνώρισης τις οποίες επιδιώκει γενικά η οδηγία: "Ωστόσο, λόγω της πολυπλοκότητας του θέματος και των διαφορών που εξακολουθούσαν να υπάρχουν μεταξύ των νομοθεσιών των κρατών μελών, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μπορούν να προβούν στην αμοιβαία προοδευτική εναρμόνιση". Πρέπει επομένως να εξεταστεί εάν η κατάσταση εξακολουθεί να είναι η ίδια.

3.2 Αιτιολόγηση της διατήρησης της ρήτρας απαγόρευσης εξαγωγής

Ορισμένα κράτη μέλη επικαλέστηκαν τα ακόλουθα βασικά επιχειρήματα για να δικαιολογήσουν τη διατήρηση της ρήτρας:

- (1) *Ανεπαρκή εμπειρία.* Κατά το χρόνο της κατάρτισης της παρούσας έκθεσης, πέντε έτη μετά την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της οδηγίας, η διάταξη που αποτελεί αντικείμενο εξέτασης κατόπιν αιτήματος του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, δεν εφαρμόστηκε ποτέ στην πράξη από τα υφιστάμενα στα κράτη μέλη καθεστώτα εγγύησης των καταθέσεων, όπως προσαρμόστηκαν ή συστάθηκαν κατά τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο των κρατών μελών. Πράγματι, κανένα πιστωτικό ίδρυμα με υποκαταστήματα σε άλλα κράτη μέλη δεν έχει, για λόγους άμεσα συνδεδεμένους με τη χρηματοοικονομική του κατάσταση, αναστείλει την επιστροφή των ποσών που κατατέθηκαν σε αυτό κατά την υπό εξέταση περίοδο.
- (2) *Κίνδυνος αρνητικών επιπτώσεων στον ανταγωνισμό.* Οι κυβερνήσεις που έχουν ταχθεί υπέρ της υποβολής από την Επιτροπή πρότασης για την παράταση της ισχύος της ρήτρας προβάλλουν γενικά το επιχείρημα που διατυπώνεται στην απόφαση του Δικαστηρίου ότι "το επίπεδο και το πεδίο της κάλυψης που προσφέρει το καθεστώς εγγύησης δεν πρέπει να καθίστανται στοιχεία ανταγωνισμού", τα οποία θα μπορούσαν ενδεχομένως να δημιουργήσουν διαταραχές της αγοράς. Οι κυβερνήσεις εκτιμούν γενικά ότι η δυνατότητα παρόμοιων διαταραχών δεν μπορεί να αποκλειστεί πλήρως και επικαλούνται το γεγονός ότι η απαγόρευση εξαγωγής για τις δραστηριότητες των ενδιαφερόμενων πιστωτικών ιδρυμάτων δεν είχε αρνητικές επιπτώσεις στο έδαφός τους, ούτε εμπόδισε την άσκηση των δραστηριοτήτων των πιστωτικών τους ιδρυμάτων σε άλλα κράτη μέλη.
- (3) *Μια ιδιαίτερα ευαίσθητη περίοδος.* Ορισμένα κράτη μέλη δήλωσαν ότι η λήξη ισχύος της ρήτρας στα τέλη του 1999 θα ήταν ιδιαίτερα ανεπιθύμητη, εφόσον θα συνδυαζόταν με άλλους παράγοντες που επηρεάζουν την αγορά και αυξάνουν τον κίνδυνο διαταραχών, όπως η πρόσφατη εισαγωγή του ευρώ. Ένας άλλος παράγοντας είναι η σχεδιαζόμενη διεύρυνση της ΕΕ. Υπογραμμίστηκε ιδίως ότι η υιοθέτηση του ελάχιστου επιπέδου εγγύησης των καταθέσεων ενδέχεται να είναι δυσχερής σε ορισμένες υπονήφιες χώρες. Για τους λόγους αυτούς, ορισμένα κράτη μέλη ανησυχούν ότι η λήξη ισχύος

της ρήτρας απαγόρευσης εξαγωγής θα αυξήσει σημαντικά τον κίνδυνο διαταραχών στην αγορά.

3.3 Επιχειρήματα υπέρ της κατάργησης της ρήτρας απαγόρευσης εξαγωγής

- (1) *Η αρχή της ενιαίας τραπεζικής αγοράς.* Η ρήτρα απαγόρευσης εξαγωγής αποτελεί εξαίρεση από την αρχή της ενιαίας τραπεζικής αγοράς και δημιουργεί εμπόδια στην άσκηση του δικαιώματος εγκατάστασης και στην ελευθερία παροχής υπηρεσιών. Επιπλέον, το γεγονός ότι οι καταθέσεις στα υποκαταστήματα πρέπει να καλύπτονται από το σύστημα εγγυήσεων του κράτους μέλους υποδοχής εισάγει μια διάκριση ανάμεσα στους καταθέτες του ιδίου πιστωτικού ιδρύματος σε περίπτωση αφερεγγυότητας. Δεν συμβιβάζεται επομένως με το γεγονός ότι, τόσο από νομική όσο και από τραπεζική άποψη, ένα πιστωτικό ίδρυμα και τα υποκαταστήματά του πρέπει να θεωρούνται ενιαία οντότητα. Αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο θέσπισαν τη ρήτρα απαγόρευσης εξαγωγής ως προσωρινή μόνο ρύθμιση. Η κυριότερη αιτιολόγησή της ήταν η πολύπλοκη και ασαφής κατάσταση που επικρατούσε πριν τη θέσπιση της οδηγίας.
- (2) *Η ανάπτυξη του τραπεζικού τομέα.* Στον τραπεζικό τομέα σημειώθηκαν σημαντικές εξελίξεις από την έκδοση της οδηγίας, τόσο ως αποτέλεσμα της εναρμόνισης των συστημάτων εγγυήσεων όσο και ως αποτέλεσμα της χρηματοπιστωτικής ενοποίησης.

Πολλές μεταβολές σημειώθηκαν πρώτον όσον αφορά πρώτον την εναρμόνιση των συστημάτων εγγύησης στη μεταβατική περίοδο που λήγει την 31η Δεκεμβρίου 1999. Σε όλα τα κράτη μέλη καθορίστηκε με σχετική ρύθμιση ένα ελάχιστο επίπεδο εγγύησης (20.000 €) και η κάλυψη όλων των υποκαταστημάτων εξασφαλίζεται ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασής τους. Είναι αληθές ότι η οδηγία δεν έχει εναρμονίσει πλήρως τα επίπεδα κάλυψης στα κράτη μέλη και ότι ορισμένες διαφορές θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν ακόμα και στο τέλος της μεταβατικής περιόδου. Ωστόσο, η οδηγία ορίζει σαφώς ότι υπερσχύει γενικά το επίπεδο κάλυψης που παρέχει η χώρα υποδοχής, χωρίς όμως να εξαρτά το επίπεδο αυτό από την εναρμόνιση των διαφόρων επιπέδων και όρων που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη. Πρέπει εξάλλου να σημειωθεί ότι τα εθνικά επίπεδα κάλυψης έχουν συγκλίνει μεταξύ τους. Πράγματι, τα πλέον γενναιόδωρα συστήματα μείωσαν τα επίπεδα κάλυψής τους⁶ και από το 1994 διαπιστώνεται μια σημαντική μείωση της απόκλισης μεταξύ των επιπέδων κάλυψης που προσφέρουν τα διάφορα συστήματα. Στην πραγματικότητα, από την 1η Ιανουαρίου 2000, όλα τα κράτη μέλη, εκτός από τρία, θα διαθέτουν ένα υποχρεωτικό επίπεδο εγγύησης μεταξύ 20.000 και 25.000 € ανά καταθέτη. Οι μόνες εξαιρέσεις θα είναι η Δανία (40.000 €), η Γαλλία (60.000 €) και η Ιταλία (104.000 €).

⁶ Η Γερμανία μείωσε την υποχρεωτική της κάλυψη στην ελάχιστη επιτρεπόμενη στην Κοινότητα, τόσο ως προς το επίπεδο όσο και ως προς το πεδίο εφαρμογής (βλέπε πίνακα). η Ιταλία μείωσε το ανώτατο όριο κάλυψης σε 104.000 € (από 600.000 € 1994). τέλος, η Φινλανδία μείωσε το ποσό της συνολικής εγγύησης σε 25.000 €.

Σε συμπέρασμα, οι μεγάλες διαφορές που υπήρχαν κατά την έκδοση της οδηγίας, οι οποίες δικαιολογούσαν μια προσωρινή παρέκκλιση από την αρχή της ενιαίας αγοράς, δεν υπάρχουν πλέον. Παύουν έτσι να ισχύουν τα κυριότερα επιχειρήματα υπέρ της παρέκκλισης αυτής.

Δεύτερον, η διαδικασία χρηματοπιστωτικής ενοποίησης που χαρακτηρίζει την τραπεζική αγορά έχει σημαντικές συνέπειες για την αξιολόγηση της ρήτρας απαγόρευσης εξαγωγής. Η εξέλιξη αυτή σημειώθηκε σε πολλά μέτωπα παράλληλα. Ένας από τους παράγοντες που επέδρασαν προς την κατεύθυνση αυτή ήταν η επέκταση των ηλεκτρονικών δικτύων, η οποία κατέστησε δυνατή την εισαγωγή των ηλεκτρονικών τραπεζικών υπηρεσιών, διευκολύνοντας έτσι την ανάπτυξη των διασυνοριακών συναλλαγών. Άλλος καθοριστικός παράγοντας ήταν η εισαγωγή του ευρώ, η οποία εξάλειψε το συναλλαγματικό κίνδυνο μεταξύ έντεκα κρατών μελών. Ένας τρίτος σημαντικός παράγοντας είναι η τάση προς τις διαρθρωτικές μεταβολές και την ενοποίηση στην τραπεζική αγορά. Μέσω συγχωνεύσεων και εξαγορών, οι τράπεζες ενίσχυσαν τη θέση τους και αύξησαν τη διεθνή και διασυνοριακή ανταγωνιστικότητά τους. Η επίδραση των ενοποιητικών παραγόντων ήταν επομένως ιδιαίτερα ισχυρή τα τελευταία χρόνια και είναι σαφές ότι η εξέλιξη αυτή θα συνεχιστεί.

Στη διαδικασία χρηματοπιστωτικής ενοποίησης, η ρήτρα απαγόρευσης εξαγωγής είναι ένα στοιχείο που συντείνει στον κατακερματισμό της ενιαίας αγοράς σε εθνικές αγορές. Η εξάλειψή του θα προωθήσει την υγιή ενοποίηση των χρηματοπιστωτικών αγορών στην ΕΕ. Επίσης, η ενοποίηση της τραπεζικής αγοράς συνεπάγεται ότι η παροχή τραπεζικών υπηρεσιών σε διασυνοριακή βάση καθίσταται προοδευτικά μια βιώσιμη εναλλακτική λύση στις εγχώριες τραπεζικές υπηρεσίες. Η παράκαμψη της ρήτρας απαγόρευσης εξαγωγής είναι πλέον δυνατή και εύκολη από νομική άποψη, με τη πραγματοποίηση διασυνοριακών καταθέσεων. Μειώνεται έτσι σταδιακά η επίπτωση που έχουν τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων στον εγχώριο ανταγωνισμό⁷.

- (3) *Έλλειψη ακριβούς εκτίμησης των δυννητικών διαταραχών.* Όσον αφορά τις ενδεχόμενες διαταραχές στην αγορά από την λήξη ισχύος της ρήτρας απαγόρευσης εξαγωγής, κανένα κράτος μέλος δεν έχει στη διάθεσή του αντικειμενικές και τεκμηριωμένες πληροφορίες που θα μπορούσαν να στηρίξουν τις ανησυχίες ότι οι κίνδυνοι αυτοί υπάρχουν ή είναι σημαντικοί. Τα κράτη μέλη δεν είναι εξάλλου σε

⁷

Η γνώμη των εμπειρογνομόνων είναι ότι στο παρόν στάδιο οι διαφορές στα επίπεδα κάλυψης των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων μεταξύ κρατών μελών δεν θα ήταν επαρκώς καθοριστικές – τουλάχιστον στις σημερινές σχετικά σταθερές συνθήκες της αγοράς – ώστε να προσφέρουν ένα ουσιαστικό κίνητρο για την παράκαμψη της ρήτρας απαγόρευσης εξαγωγής μέσω διασυνοριακών καταθέσεων. Ωστόσο, αυτό μπορεί επίσης να ερμηνευτεί ως ένδειξη ότι οι διαφορές στα επίπεδα εγγύησης δεν έχουν καθοριστική επίπτωση στον ανταγωνισμό.

θέση να προσδιορίσουν ή να εκφράσουν ποσοτικά τις συνέπειες που θα είχαν για τα πιστωτικά ιδρύματα ενδεχόμενες διαταραχές στην αγορά από τη λήξη ισχύος της ρήτρας απαγόρευσης εξαγωγής.

Αντίθετα, τα υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα σε κράτη μέλη με υψηλότερο επίπεδο εγγύησης των καταθέσεων σε σύγκριση με εκείνο του κράτους μέλους καταγωγής διστάζουν να ζητήσουν την εφαρμογή της πιο γενναιόδωρης κάλυψης της χώρας καταγωγής τους ("topping-up"), ακόμα και όταν η δυνατότητα αυτή τους παρέχεται χωρίς διακρίσεις. Υπάρχουν μάλιστα ενδείξεις ότι ορισμένα ξένα υποκαταστήματα που συμμετείχαν αρχικά σε παρόμοια συστήματα "topping-up" τα εγκατέλειψαν στη συνέχεια. Είναι σαφές ότι τα ξένα υποκαταστήματα θεωρούν ότι η αύξηση της εγγύησής τους στο επίπεδο που εφαρμόζει η χώρα υποδοχής συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος - το οποίο βαρύνει άλλωστε τις εγχώριες τράπεζες στο πλαίσιο της υποχρεωτικής εγγύησης. Αυτό καταδεικνύει σαφώς ότι οι τράπεζες δεν θεωρούν τις διαφορές επιπέδου εγγύησης ως σημαντικό παράγοντα ανταγωνισμού.

- (4) *Τήρηση της απαγόρευσης διαφήμισης εμπορικού χαρακτήρα.* Τέλος, κανένα κράτος μέλος δεν έχει διαπιστώσει παραβάσεις ή απόπειρες παράβασης από τράπεζες της προβλεπόμενης από την οδηγία απαγόρευσης χρησιμοποίησης σε εμπορικές διαφημίσεις των διαφορών μεταξύ επιπέδων εγγύησης των καταθέσεων.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων στα κράτη μέλη έχουν πλέον εναρμονιστεί σύμφωνα με τις αρχές και τους στόχους της οδηγίας. Στις συνθήκες αυτές φαίνεται δυσανάλογο να παραταθεί η ισχύς της ρήτρας απαγόρευσης εξαγωγής - η οποία μπορεί να παρακαμφθεί εύκολα και νόμιμα με διασυννοριακές καταθέσεις - προκειμένου να αποφευχθούν ενδεχόμενες διαταραχές στην αγορά που δεν είναι δυνατό να εκτιμηθούν ή να διευκρινιστούν και φαίνονται εξάλλου αβέβαιες.

Η παράταση της ισχύος της ρήτρας απαγόρευσης εξαγωγής θα συνεπαγόταν ότι η προστασία έναντι ενός τόσο υποθετικού κινδύνου θεωρείται πιο σημαντική από την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς τραπεζικών υπηρεσιών. Δεδομένου ότι η προώθηση της ευρωπαϊκής ενοποίησης αποτελεί πρωταρχικό πολιτικό στόχο - όπως καταδεικνύεται από την υιοθέτηση του προγράμματος δράσης για την αγορά χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στην πρόσφατη συνοδό του στην Κολονία -, η Επιτροπή θεωρεί ότι είναι σκόπιμο να μην παρατείνει τη ρήτρα απαγόρευσης εξαγωγής.

Ωστόσο, μετά τη λήξη ισχύος της ρήτρας (στις 31 Δεκεμβρίου 1999), η Επιτροπή θα παρακολουθεί στενά τις εξελίξεις στην αγορά, και ιδίως κάθε σοβαρή διαταραχή που θα παρατηρηθεί σε αυτές, με βάση τα στοιχεία που θα της γνωστοποιούν οι εθνικές αρχές σύμφωνα με τις προτιμήσεις τους. Θα

είναι έτσι σε θέση να κρίνει εάν πρέπει να προτείνει κατάλληλα νομοθετικά μέτρα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι: Κυριότερα χαρακτηριστικά των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων στον ΕΟΧ

Καταθέσεις που καλύπτονται από ορισμένα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων (εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 2)

1. Οι καταθέσεις των πιστωτικών ιδρυμάτων που είναι μέλη του συστήματος εγγύησης δεν καλύπτονται σε κανένα κράτος μέλος.
2. Οι καταθέσεις των ασφαλιστικών εταιρειών καλύπτονται στα ακόλουθα κράτη μέλη: DK, FIN, SU και IS.
3. Οι καταθέσεις των κρατικών αρχών και της κεντρικής διοίκησης καλύπτονται στα ακόλουθα κράτη μέλη: DK, SU, UK, NO και IS
4. Οι καταθέσεις των επαρχιακών, περιφερειακών, τοπικών και δημοτικών αρχών καλύπτονται στα ακόλουθα κράτη μέλη: DK, EL (εξαιρουμένων των περιφερειακών και των επαρχιακών αρχών), FIN (μόνον οι δημοτικές αρχές), SU, UK, NO και IS
5. Οι καταθέσεις των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων καλύπτονται στα ακόλουθα κράτη μέλη: DK, FIN, SU, UK και IS
6. Οι καταθέσεις των συνταξιοδοτικών ταμείων καλύπτονται στα ακόλουθα κράτη μέλη: DK, EL, FIN, SU, UK, IS και IT
7. Οι καταθέσεις των διευθυντών, των διαχειριστών και των προσωπικά ευθυνόμενων μελών του διοικητικού οργάνου ενός πιστωτικού ιδρύματος καλύπτονται, καθώς και οι καταθέσεις των μετόχων - εκτός εάν υπερβαίνουν το 5% ή περισσότερο του κεφαλαίου του πιστωτικού ιδρύματος - στα ακόλουθα κράτη μέλη: IRL (20 %), FIN, SU, NO, IS και UK (μόνο για τις *building societies*)· όλες αυτές οι χώρες καλύπτουν επίσης τις καταθέσεις των στενών συγγενών των ανωτέρω προσώπων και των τρίτων που ενεργούν για λογαριασμό τους. Στην Ιταλία καλύπτονται οι καταθέσεις των μελών του διοικητικού οργάνου που ευθύνονται προσωπικά
8. Οι καταθέσεις άλλων εταιρειών του ιδίου ομίλου καλύπτονται στα ακόλουθα κράτη μέλη: DK, FIN, SU, UK (μόνο για τις *building societies*) και IS
9. Οι μη ονομαστικές καταθέσεις καλύπτονται στα ακόλουθα κράτη μέλη: DE, FR (ποσά που αντιστοιχούν σε μέσα πληρωμής), ΦS, SU (εάν υπάρχουν παρόμοιες καταθέσεις) και UK (μόνον τράπεζες και υπό ορισμένους όρους)
10. Οι καταθέσεις για τις οποίες το πιστωτικό ίδρυμα έχει χορηγήσει στον καταθέτη επιτόκια και όρους που συνέβαλαν στην επιδείνωση της χρηματοοικονομικής του κατάστασης δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο των εξαιρέσεων στα ακόλουθα κράτη μέλη: DK, FIN, SU και IS
11. Οι χρεωστικοί τίτλοι που εκδίδονται από το πιστωτικό ίδρυμα και οι υποχρεώσεις από ίδιες συναλλαγματικές και γραμμάτια καλύπτονται στα ακόλουθα κράτη μέλη: BE (υπό ορισμένους όρους), PT (μόνον πιστοποιητικά καταθέσεων), NL (μόνον

ομολογίες, όχι γραμμάτια), NO (υπό ορισμένους όρους), SU (υπό ορισμένους όρους) και UK (μόνον τράπεζες και υπό ορισμένους όρους

12. Οι καταθέσεις σε συνάλλαγμα καλύπτονται στα ακόλουθα κράτη μέλη: DK, EL, ES, NL, LU, PT, FIN, IRL, IT, SU, NO και IS. Το αυστριακό καθεστώς καλύπτει τις καταθέσεις σε νομίσματα άλλων κρατών μελών που ανήκουν στη ζώνη του ευρώ, καθώς και τις καταθέσεις σε ευρώ.
13. Οι καταθέσεις όλων των νομικών προσώπων καλύπτονται στα ακόλουθα κράτη μέλη: DK, EL, ES, FR, IT, FIN, SU και UK.

ΧΩΡΑ	ΝΟΜΟΣ Η ΠΡΑΞΗ	ΚΑΘΕΣΤΩΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ	ΕΓΓΥΗΜΕΝΟ ΠΟΣΟ
ΒΕΛΓΙΟ (BE)	- Νόμος της 22-3-1993 - Δημόσιος οργανισμός που συστάθηκε με νόμο της 17 12 -1998	Μεικτό: δημόσιος/ιδιωτικός οργανισμός	Fonds de Protection des Deprts et des Instruments Financiers Avenue Berlaimont 14 B-1000 Brussels Mr Debremaeker Tel. ++32/2-221 38 92 Fax.++32/2-221 32 41	– 15.000 € έως τις 31-12-1999 – 20.000 € από την 1-1-2000
ΔΑΝΙΑ (DK)	Νόμος αριθ. 415 της 26-6-1998	Ιδιωτικός οργανισμός	Garantifonden for indskydere og investorer Niels Juels Gade 7 PO Box 2082 DK - 1013 København K Mr Sørensen Tel. ++45/33146245	300.000 DKK = 40.000 €

ΧΩΡΑ	ΝΟΜΟΣ Η ΠΡΑΞΗ	ΚΑΘΕΣΤΩΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ	ΕΓΓΥΗΜΕΝΟ ΠΟΣΟ
GERMANIA (DE)	Νόμος της 16-7-1998 (BGBl 1998 Teil I Nr 45, 22-7-1998)	Ιδιωτικός οργανισμός	Entschädigungseinrichtung deutscher Banken GmbH, Postfach 040327 D - 10062 Berlin Dr A. Weber / Mr Wintzen Tel. ++49/30-590 01 19 60 Fax:++49/30-590 01 19 69	Το 90 % όλων των καταθέσεων καλύπτονται μέχρι ποσού 20.000 €
		Ιδιωτικός οργανισμός	Entschädigungseinrichtung des Bundesverbandes Öffentlicher Banken Deutschlands GmbH Postfach 201335 D - 53143 Bonn Dr Lóthje / Mr Schoppmann Tel. ++49/228-8192-200 or 260	Το 90 % όλων των καταθέσεων καλύπτονται μέχρι ποσού 20.000 €
		Ισοδύναμο καθεστώς	Bundesverband der deutschen Volksbanken und Raiffeisenbanken e.V. Postfach 12 04 40 D-53046 Bonn Dr Kessel / Mr Kollbach Tel. ++49/228-509-283 or 256	Κάλυψη του 100% των καταθέσεων (εναλλακτικό σύστημα)
			Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.	

		Ισοδύναμο καθεστώσ	Postfach 1429 D-53004 Bonn Mr Fischer / Mr Newiger Tel. ++49/228-204-330 or 333	Κάλυψη του 100% των καταθέσεων (εναλλακτικό σύστημα)
--	--	--------------------	--	---

ΧΩΡΑ	ΝΟΜΟΣ Η ΠΡΑΞΗ	ΚΑΘΕΣΤΩΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ	ΕΓΓΥΗΜΕΝΟ ΠΟΣΟ
GERMANIA (DE)		Εθελοντική	Einlagensicherungsfonds deutscher Banken Bundesverband deutscher Banken e.V. - Einlagensicherungsfonds – Burgstraße 28 D-10189 Berlin	
		Εθελοντική	Einlagensicherungsfonds des Bundesbandes Öffentlicher Banken Deutschlands Godesberger Allee 88 D-53175 Bonn	
		Εθελοντική	Bausparkassen-Einlagensicherungssystem e.V. Dottendorfer Straße 82 D-53129 Bonn	
		Εθελοντική	Einlagensicherungsfonds für Bank- Bausparkassen Fachverband für Bank-Bausparkassen c/o Dresdner Bauspar AG Am Sonnenplatz 1, D-61116 Bad Vilbel	

ΧΩΡΑ	ΝΟΜΟΣ Η ΠΡΑΞΗ	ΚΑΘΕΣΤΩΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ	ΕΓΓΥΗΜΕΝΟ ΠΟΣΟ
ΕΛΛΑΔΑ (EL)	Νόμος αριθ. 2324 της 17-7-1995	Μεικτό: δημόσιος/ιδιω- τικός οργανισμός	ΤΑΜΕΙΟ ΕΓΓΥΗΣΗΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ Σίνα 2-4 10672 Αθήνα Κ. Λιακόπουλος Τηλ. ++301 363 9933 ++301 363 7932 ++301 363 5433 ++301 363 8339 ++301 363 5260 Φαξ ++301 363.5582	20.000 € (έως τις 31-12-1999 – το σύστημα δεν καλύπτει τους συνεταιρισμούς)
ΙΣΠΑΝΙΑ (ES)		Μεικτό καθεστώς	Fondo de Garantva de Depósitos en Establecimientos bancarios Mr Aracil Fondo de Garantva de Depósitos en Cajas de Ahorro Mr Garcva Macarrου Fondo de Garantva de Depósitos en Cooperativas de Crédito Mr Garcva Macarrου	– 15.000 € έως τις 31-12-1999 – 20.000 € από την 1-1-2000

			Address for all three institutes: Jost Ortega y Gasset 22 E - Madrid 28006 Tel. ++35/1-4316645 Fax ++35/1-5755728	
--	--	--	---	--

ΧΩΡΑ	ΝΟΜΟΣ Η ΠΡΑΞΗ	ΚΑΘΕΣΤΩΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ	ΕΓΓΥΗΜΕΝΟ ΠΟΣΟ
ΓΑΛΛΙΑ (FR)	Νόμος αριθ. 94-679 της 8-8-1995 Διάταγμα της 13-9-1995 Διάταγμα της 26-2-1997 (Σχέδιο δημιουργίας ενιαίου ταμείου)	Ιδιωτικός οργανισμός	Association française des Banques 18, rue Lafayette F - 75009 Paris Mr Cornu – Mr Gourmelon Tel. 33/1-48005252	- 60.000 €
		Ιδιωτικός οργανισμός	Association Française des Sociétés financières 24, avenue de la Grande Armée F - 75017 Paris Mr Nasse Tel. 33/1-47660277	- 60.000 €
		Ιδιωτικός οργανισμός	Groupement des Institutions financières spécialisées CEPME 27-31, avenue du Général Leclerc F – 94710 Maisons Alfort	- 60.000 €
		Ισοδύναμο καθεστώς	Caisse nationale de Crédit Agricole 91-93, Boulevard Pasteur F – 75710 Paris Cedex 15 Mr L’Hyver	

		Ισοδύναμο καθεστώος	Chambre syndicale des Banques populaires Le Ponant de Paris 5, rue Leblanc F – 75511 Paris Cedex 15 Mr Crodot	
--	--	---------------------	--	--

ΧΩΡΑ	ΝΟΜΟΣ Η ΠΡΑΞΗ	ΚΑΘΕΣΤΩΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ	ΕΓΓΥΗΜΕΝΟ ΠΟΣΟ
		Ισοδύναμο καθεστώσ	Confidiration nationale de Cridit mutuel 88-90, rue Cardinet F – 75847 Paris Cedex 17 Mr Desneux	
		Ισοδύναμο καθεστώσ	Caisse centrale de Cridit cooperatif Parc de la Dífense BP 211 33, rue des Trois Fontaneaux F – 92002 Nanterre Cedex Mr Bobin	
		Ισοδύναμο καθεστώσ	Centre national des Caisses d’Ipargne et de Privoyance 27-29, rue de la Tombe-Issoire F – 75014 Paris Mrs Bosquet Chambre syndicale des Socitis anonymes de Cridit immobilier 2, r ue Lord Byron F – 75384 Paris Cedex 8	

ΙΡΛΑΝΔΙΑ (IRL)	Statutory Instrument No 168 of 1995 Central Bank Act 1997 Section 81 (Annex I)	Δημόσιος οργανισμός	Central Bank of Ireland PO Box 559 Dame Street IRL – Dublin 2 Mr Dermot Finneran (Banking Supervision Department) Tel. ++353/1-671 6666 Fax ++353-1-6716561	Το 90% όλων των καταθέσεων καλύπτονται μέχρις ανώτατου ποσού 15.000 € έως τις 31-12-1999 (20.000 € από την 1.1.2000)
----------------	---	---------------------	--	---

ΧΩΡΑ	ΝΟΜΟΣ Η ΠΡΑΞΗ	ΚΑΘΕΣΤΩΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ	ΕΓΓΥΗΜΕΝΟ ΠΟΣΟ
ΙΤΑΛΙΑ (IT)	Νόμος της 6ης Φεβρουαρίου 1996 (Άρθρο 23) Νομοθετικό διάταγμα 659 της 4ης Δεκεμβρίου 1996	Ιδιωτικός οργανισμός	Fondo interbancario di Tutela dei Depositi Via del Plebiscito 102 I - 00186 Roma Mr Savona - Mr Moretti Tel. ++39/6-99861 Fax ++39/6-48295414	200 εκατ. ITL = 103.291,38 €
		Ιδιωτικός οργανισμός	Fondo di Garanzia dei Depositanti del Credito cooperativo Via Massimo d'Azeglio I – 00184 Roma Mr Franco Caleffi Tel. ++39/6-482951 Fax ++39/6-48295414	200 εκατ. ITL = 103.291,38 €
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡ- ΓΟ (L)	Νόμος της 11ης Ιουνίου 1997 (που τροποποιεί το νόμο της 5ης Απριλίου 1993)	Ιδιωτικός οργανισμός	Association pour la Garantie des Dépôts au Luxembourg (AGDL) 20, rue de la Poste BP 241 L – 2012 Luxembourg Mr Jean-Jacques Rommes Tel: ++352/4636601 Fax ++352/460921	15.000 € έως τις 31-12-1999 20.000 € από την 1-1-2000

ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ (NL)	Νόμος της 14-12-1995 Βασιλικό διάταγμα της 15-12-1995, όπως αντικαταστάθηκε από τα βασιλικά διατάγματα της 21-9-1998 και 28-9-1998	Ιδιωτικός οργανισμός	De Nederlandsche Bank NV PO Box 98 NL – 1000 AB Amsterdam Mr R.J. Theissen Tel. ++31/20-5243924 Fax ++31/20-5242876	20.000 €

ΧΩΡΑ	ΝΟΜΟΣ Η ΠΡΑΞΗ	ΚΑΘΕΣΤΩΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ	ΕΓΓΥΗΜΕΝΟ ΠΟΣΟ
ΑΥΣΤΡΙΑ (ΦΣ)	Νόμος της 22-8-1996	Ιδιωτικός οργανισμός	Einlagensicherung der Banken und Bankiers Gesellschaft m.b.H. Börsegasse 11 A - 1013 Wien Mr Harald Rassl Tel. 43/1-535.17.71.32	Κάλυψη νομικών προσώπων σε ποσοστό 90 % 260.000 ATS 20.000 €
		Ιδιωτικός οργανισμός	Sparkassen- Haftungs Aktiengesellschaft Grimmelshausengasse 1 A - 1030 Wien Mr Alfred Pachernigg Tel. 43/1-711.69.292	
		Ιδιωτικός οργανισμός	Österreichische Raiffeisen-Einlagensicherung reg. Gen m.b.H. Hollandstraße 2 A - 1020 Wien Mr Gerhard Bittner Tel. 43/1-211.36.0	
		Ιδιωτικός οργανισμός	Schulze-Delitzsch-Haftungs-genossenschaft reg. Gen. m.b.H.	

		Ιδιωτικός οργανισμός	Schottengasse 10 A - 1010 Wien Mr Kurt Grossauer Tel. 43/1-313.28.2213 Hypo-Haftungsgesellschaft m.b.H. Brucknerstraße 8 A - 1040 Wien Mr Dietmar Rupar Tel. 43/1-505.87.32.0	
--	--	-----------------------------	---	--

ΧΩΡΑ	ΝΟΜΟΣ Η ΠΡΑΞΗ	ΚΑΘΕΣΤΩΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ	ΕΓΓΥΗΜΕΝΟ ΠΟΣΟ
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ (PT)	Νομοθετικό διάταγμα αριθ. 298/92 της 31-12-1992, όπως τροποποιήθηκε από το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 246/95 της 14-9-1995	Δημόσιος/ιδιωτικός οργανισμός	Fundo de Garantia de Depositos Avenida da Republica 57 – 8º P - 1050 –189 Lisboa Dr Mario Remidio Tel. ++351/1-7925735 and 36 Fax ++351/1-7942001	Από 06-22-1999: 25.000 €
	Νομοθετικό διάταγμα αριθ. 345/98 της 09-11-1998 όπως αντικαταστάθηκε από τα Νομοθετικό διάταγμα αριθ. 182/87 και 322/97		Fundo de Garantia do Cridito Agricola Mituo Praça de Liberdade, 92 Apartado 4038-4001 Porto Codex Tel ++351/2 – 2059977 Fax++351/2-2004420	Από 12-12-1998: 25.000 €
ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ (FIN)	Νόμος αριθ. 1229/1997 που τροποποιεί το νόμο περί πιστωτικών ιδρυμάτων (τμήμα 65, τέθηκε σε ισχύ την 1-1-1998)	Ιδιωτικός οργανισμός	Finnish Deposit-Guarantee Scheme Museokatu 8A P.O. Box 1009 SF – 00101 Helsinki Mrs Leena Linnainmaa Tel ++358-940561244	150.000 FIM = 25.000 €

			Fax ++358-940561291	
ΣΟΥΗΔΙΑ (SU)	Νόμος 1995/1571 (τέθηκε σε ισχύ την 1-1-1996)	Δημόσιος οργανισμός	Insötningsgarantinämnden Regeringsgatan 48 Box 7369, S-103 90 Stockholm Mr Hans Jacobson (President) Mr Thomas Norling (Director) Tel. ++46/8-7878100, Fax :++46/8-241335	250.000 SEK = 25.000 €

ΧΩΡΑ	ΝΟΜΟΣ Η ΠΡΑΞΗ	ΚΑΘΕΣΤΩΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ	ΕΓΓΥΗΜΕΝΟ ΠΟΣΟ
ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ (UK)	Banking Act 1987	Δημόσιος οργανισμός	Deposit Protection Board 25 The North Colonnade Canary Wharf GB – London E14 9HS Mr Howard Davis (Chairman) Mrs Lisa Robinson (Director) Tel ++44/171-6760972 Fax ++44/171-6760973	Το 90% όλων των καταθέσεων καλύπτονται μέχρι ποσού 20.000 UKL (22.222 €)
	Building Societies Act 1986 (Σχέδιο συγχώνευσης των δύο ταμείων)		Building Societies Investor Protection Scheme 25 The North Colonnade Canary Wharf GB – London E14 9HS Mr Geoffrey Fitchew (Chairman) Mr Norman Digance (Director) Tel ++44/171-6760398 Fax ++44/171-676	Αντίστοιχη κάλυψη
ΙΣΛΑΝΔΙΑ (IS)	Νόμος αριθ. 113 της 12-7-1996	Ιδιωτικός οργανισμός	The Commercial Banks' Deposit Guarantee Fund Kalkofnsvegi 1	1,7 εκατ. ISK = 20.000 €

			ISL - 150 Reykjavik	
	(Προβλέπεται η συγχώνευση των δύο ταμείων)	Ιδιωτικός οργανισμός	The Savings Banks' Deposit Guarantee Fund Raudararstig 27 ISL - 105 Reykjavik	1,7 εκατ. ISK= 20.000 €

ΧΩΡΑ	ΝΟΜΟΣ Η ΠΡΑΞΗ	ΚΑΘΕΣΤΩΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ	ΕΓΓΥΗΜΕΝΟ ΠΟΣΟ
ΛΙΧΤΕΝΣΤΑΪΝ (LIE)	Νόμος αριθ. 108/1992 Νόμος αριθ. 22/1994	Ιδιωτικός οργανισμός	Dienststelle für Bankenaufsicht Verwaltungsgebäude 4 b FL - 9490 Vaduz	30.000 CHF
ΝΟΡΒΗΓΙΑ (NOR)	Νόμος αριθ. 75 της 6-12-1996	Μεικτό: δημόσιος/ιδιω- τικός Μεικτό: δημόσιος/ιδιω- τικός οργανισμός	Forretningsbankenes sikringsfond Hansteensgt 2 PO Box 2403 Solli, N-0201 Oslo Sparebankenes sikringsfond PO Box 6772 St. Olavs Plass N - 0130 Oslo	2 εκατ. NOK (250.000 €)